

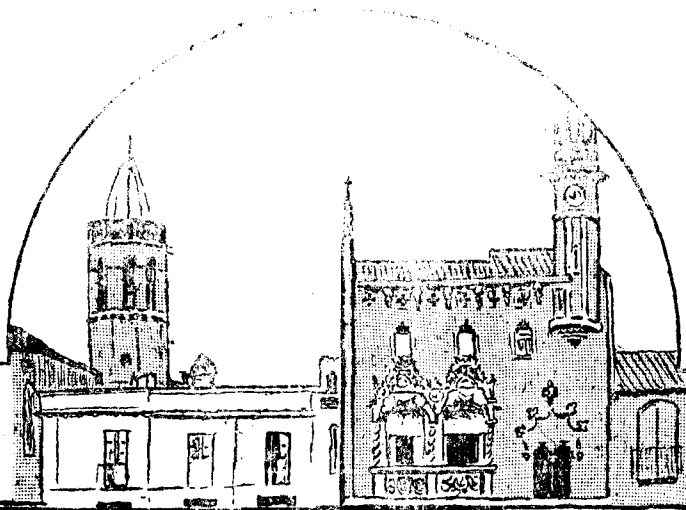
SOTSCRIPCIÓ

1 pesseta cada trimestre

Número solt, 15 céntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Joventut Nacionalista

FOC NOU**PERIÓDIC NACIONALISTA**

Sortirà el segon i quart diumenge de cada mes i sempre que sigui convenient.

SALUTACIÓ A NOSTRA BANDERA

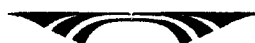
Ja tenim bandera! FOC NOU se descobreix davant teu i al abraçar-nos amb tu, oh, bandera catalana! quedem units amb llaços que ni la disort, ni l'engriny, ni totes les calamitats juntes seran prou per deslligar-nos. Serem inseparables.

FOC NOU no podia passar aquesta data, sense exterioritzar la seva fonda emoció, per ço el veiem avui engalanat com mai, sortint de la seva habitual modestia, a la qual retornarà passada aquesta solemnitat, en espera de dies més esplendorosos.

Ja tenim bandera! Avui que molts pobles corren el risc de veurer arborat el seu símbol en la foguera immensa de la guerra, la nostra exclamació devé prenyada d'emocions.

Bandera catalana! vivifica el nostre amor i fé en la Patria, per a que poguem prosseguir amb valentia l'alta missió començada i quin terme deu esser la teva màxima glorificació.

LA REDACCIÓ.

O F R E N A

A la Joventut Nacionalista

Amics de tot cor; en els moments en que la germanor ens ha fet conscients de les nostres idees i de les nostres aspiracions, ens hem agrupat a un fi comú per aconseguir-les i fer-les realitat; aquesta unió necessitava d'un llaç que ens mantigués íntegres en els nostres principis, d'un emblema que fés ostentació de la nostra personalitat i que fos segell de tots els nostres actes, aquest buit que fins ara hi havia en el nostre hostatge social, avui vé a omplir-se amb l'entrega del mantell en el que hi ha concisada la nostra patria, símbol de la llegitimitat dels nostres ideals, les nostres tradicions, de la consciència d'un poble que s'aima, volent els seus drets i el seu desenrotllament i que trevalla per la seva prosperitat i la dels seus fills. Aquest tresor que avui poso a les vostres mans sigueu-ne fiels guardadors, que us serveixi per alentar-vos en les vostres campanyes, que amb confiança amb ell serán sols de grandesa i mai defallireu en els vostres anhels, ondejeu-lo en la vostra vila perque serveixi d'arrel per a fer fructificar la nostra empresa i sigui avassalladora per a la gloria de la nostra patria.

ALBERT COMPTE.

Juny 1918.

LA SENYERA DE LA PATRIA

«La bandera es lo més sagrat que existeix a cada nació. En llurs colors es condensen i personifiquen la dignitat, l'honor, les forces i les energies de cada poble.

Anibal Latino.

Es sanc de la terra, la que emblema la senyera nostra. Es la sagrada reliquia de nostre primer Compte, vessada en els camps de batalla, la que va condensar l'esperit d'una nació, la historia de ses caballeriesques hassanyes.

Terra com la terra catalana, que amb sa fidelitat, amb la riquesa joiosa de l'ànima, va conquerir arreu, la santa independència de sa causa, es terra d'un poble que malgrat ses cadenes conserva una ànima pura i verge, capaç de ressucitar les famoses histories que'ls juglars de nostra terra varen perpetuar en ses obres aimades.

Les quatre barres catalanes son una rel·ligió que'ls fills de Catalunya portem sempre en lo fons de nostre cor. El culte d'aquesta rel·ligió, l'adoració piadosa de nostra bandera, les cançons de nostra parla, son lo que'ns capacita com

a poble independent, que permaneix invariable no obstant les contingencies de l'istoria.

En els plecs de nostra santa senyera, reviuenc encara com un espill de nostra grandesa futura, els fets de Jaume I, nostre gran Rei i Compte, i una a una, van condensant per un esforç de nostra imaginació totes les virtuts d'un poble gran, que té ansies de vida i de prosperitat, i que l'amor a sa bandera, el fa apareixer com capaç d'anar al cap d'amunt de totes les conquestes de la humanitat.

Tot català té el deure de jurar-li fidelitat i amor. Que si amb sanc d'héroie va neixer, amb sanc d'héroie va baixar a la tomba de ses esclavituts i en prodigió holocauste de virtuts, una mateixa va esser la sanc d'en Wifred i la del gloriós Casanovas, que immortalitzá la gloria de la senyera catalana.

Ço are enarvolada la nostra senyera per tota l'Espanya, tremola joiosa, perque nosaltres a sa sombra poguem fer-la rica i plena.

J. LLIGÉ I PAGÉS..

**LA BANDERA CATALANA
I LES JOVENTUTS NACIONALISTES**

L'exaltació en tot lloc i en tot moment de la bandera catalana, símbol voleiant de la nostra terra, ha d'esser tasca preferent de les Joventuts Nacionalistes: elles han de propugnar amb la máxima fermesa per l'intensificació i dignificació del seu arborament en les manifestacions totes de la nostra vida públic i privada. Les Joventuts s'han de capténir de la fretura d'aquesta obra de restauració nacional no tant per revifar el passat gloriós que la bandera encarna, com per agullonar amb major eficacia les ansies de renaixement que la mateixa senyera ha de simbolitzar i d'embolcallar.

Glorioses coses poden ser dites de la bandera catalana: gestes heroiques i capdals empreses foren acomplides, sota els plecs de les quatre barres vermelles en camp groc, pels nostres avant-passats «gent fort valerosa per tot el mon nomenada»; emblema nacional dels reialmes de nissaga catalana de sa mar i d'allà mar fou la senyera barrada panejada apoteósicament per les riberes mediterrànies fins als frens dels Dardanel i les llunyanies del Bósfor; herald imperialista, fou enlairada per les naus que solcaren i dominaren aquest mar il·lustre anomenat orgullosament el mar nostre en temps de l'epopeia catalana... Les Joventuts al enlairar la bandera rememoren els títols d'honor d'un passat heroic.

Pro per tal de que la commemoració de lo pretérit no dugui caires elegiacs, les Joventuts han d'aixecar també la bandera, com reivindicació del nostre pervindre, com signe de confiança i redempció, com averany de futures glories. Per ço en el cor de tots nosaltres l'amor a nostra bandera quatre vegades barrada, ha de fer bategar altres quatre dalers que han de ser

nostre guiatge, l'amor a la nostra llengua, expressió vivent de l'ànima catalana, la lluita per assolir el respecte de nostra dignitat de poble, l'afany per la intensificació de nostra cultura, arma de nostre esparidiment, el desitg de reconquerir integralment nostre caràcter nacional; solsament per l'eficàcia d'aquets quatre dalers constructius, podrem guanyar l'ampla autonomia, penyora de nostra futura grandesa.

El dia en que per la tasca persistent de les Joventuts la senyera barrada volei en totes les corporacions públiques i privades de la terra com emblema de llivertat, el dia que els anhels patriòtics niin en el cor de tots els catalans, podrán aquestes Joventuts fer-se seves aquelles enardidores paraules que el rei En Martí l'Humà deia a l'obrir les Corts de Perpinyá de 1406 als representants de la terra: «alçau, alçau les vostres banderes car dignes sou de posseir el Principat de Catalunya».

RAMÓN COLL I RODÉS.
Regidor i President de la «Joventut Nacionalista», de Barcelona.

DITXÓS EL QUI TE BANDERA!

Qui no te bandera, no pot tenir entusiasmes, il·lusions, optimisme. Ella representa tot l'ideal, tot l'amor, tota la fe en la victòria. Per això els qui no'n tenen l'han d'inventar.

Els nacionalistes vascos, a falta de bandera nacional d'Euskadi, han fet la bandera del partit nacionalista; els republicans d'Espanya l'han feta treient un troç groc de la d'Espanya i posant-lo morat; els cubans se varen fer una bandera per l'insurrecció, fins els ideals de segon ordre (els esperantistes per exemple) s'han fet una bandera.

Ditxosos els catalans que la tenim ben nostra, i per fortuna dels nacionalistes, la bandera catalana sense afegir-hi ni treurer-hi res es nostra bandera, i aixís ens ho reconeix tothom que, allí ont hi ha una bandera catalana tothom ja hi s'oposa l'esperit catalanista en actuació vivent.

Això es el reconeixement més eloqüent fet per tots els nostres enemics de que ningú ens guanya en l'amor i defensa de Catalunya. Moltes vegades hem sentit gent d'altres partits fer protestes d'estimar a Catalunya més que nosaltres, però l'ús exclusiu de la bandera catalana sense afegits ni esborrats, sols la tenim nosaltres.

Servev-la sempre aquesta distinció i siguem sempre dignes d'ella, que si aixís ho fem tindrem nostres ideals i nostre amor a la patria catalana a prova de contrarietats i de desenganys, i ella ens esperarà a fer cada dia més esforç per la victòria.

Bé feu, joves nacionalistes de Granollers, en volguer tenir bandera, porteu-la sempre ben alta, ben dreta i si no ben sola, al menys, mai mal acompanyada.

SANTIAGO DE RIBA.

GERMANÍVOLA COLABORACIÓ

Té en favor seu la causa de Catalunya la virtualitat de totes les coses reals, lliures d'artificis: la perpetuitat.

Cambien, i es natural que així sigui, les formes estutaries dels pobles perque responen a un conjunt de circumstancies, pero lo essencial, lo permanent, lo que constitueix substancia i fonament d'una realitat, perdura, presentant nous aspectes que al seu entorn prenen existencia i vitalitat mudables.

Talment l'aspiració autonomista, compta a Catalunya amb defensors en tots els camps polítics: el tradicionalista per la consecuenca lògicament obtinguda, de ser la nostra terra efectivitat a través dels temps; els partits llierals per l'imperatiu del pensament, que porta a reconeixer que si les personalitats individuals tenen dret a regir-se per llurs propis designis en lo que respecta al seu desenrotllament particular, també les colectivitats naturals han de fruir del dret a governar-se en lo que'ls hi es peculiar, sens perjudici d'ensamblar-se i coordinar-se amb altres per a formar colectivitats més extenses, com la espontaneitat conscient de cada home s'armonitza amb la de sos consemblants, fent aixís possible la convivència social.

Les mateixes tendencies socialistes si no han de ser contra lo que'l seu nom expressa, dissonants, haurán de traduir-se en una major intensitat del interes i de la cooperació generals, interés i cooperació que per a fer-se efectiu no podrán pendrer en absolut les modalitats del socialisme d'Estat, perque la mateixa extensió d'aquest seria un obstacle considerable, contraposat a la intensificació de les funcions públiques en pró de tots i cada un dels ciutadans.

L'aspiració autonomista, compartida per totes les comunitats polítiques, presenta en el catalanisme l'impuls cordial d'un sentiment patriòtic: per éll la tendencia fredament doctrinaria s'enobleix amorosament i, amb totes les generositats del amor, desperta més amples volades de patriotisme que fan pressentir el redressament de tot Espanya, el despertar de les seves energies latents i la esperança de que la germanívola colaboració de totes les terres espanyoles fassi ressorgir el vell prestigi, tant minvat en les èpoques d'absurda centralització.

JOSEP COMA.

BELLA JORNADA

Per la majoria dels granollerins, serà avui diumenge una festa com les demés del any, més per vosaltres, els cada dia més nombrosos nacionalistes d'eixa riallera vila i pe'ls que en esprit convivim en ella, serà una bella jornada que deixarà inesborrable record en nostres ànimes.

Tindreu d'avui en avant, una bandera, tindreu un símbol.

Sembla molt planera, sense transcendència, aqueixa mutació en vostra vida habitual; i no obstant....

Tenir una bandera, vol dir tenir nous deures, nous amors, que ella ens imposa el deure de recordar-la sempre i defensar-la arreu; ella es com l'aimada que anyorem, si no podem fruit el goig de véurela, ben bella i plena de glòria; ella ens omple el pit de joia quant esplendorosament voleia cap al cel, amunt, marcant una via a nostra fe i a nostre ideal, i ens fa plorar llàgrimes de fel quant en els jorns de calma resta tombada al llarg del pal com demanantnos més amor, més vida....

I es un símbol gloriós com el que més la vostra ensenya: quatre barres de sang, cinc d'or; la sang ben vermella com sang catalana, l'or, raig del sol que esplendorosament besa nostra terra cada jornada com a sa promesa; ensenya benèdicta arreu ont l'injustícia i l'iniquitat florien i que ella sempre n'ha esvairt; vençuda amb honra alguna volta, més jamai enfangada; si alguna volta ha tocat a terra no ha estat per retre homenatge que mai ha fet, sino perque en ella s'hi envolcallava el cos d'algun heroi que per ella havia dat la vida.

Eixa ensenya es gran com tota nostra terra, immensa com el cel que la cobreix, bella com el nom de nostres amors i nostres esperances que ella significa glorificant un nom: Catalunya. La vostra es sols un petit esqueix d'aqueixa senyera immensa, esqueix que florirà, que's farà arbre ferm si amb vostre amor constant lo vivifiqueu, que perfumarà vostra vila allunyant d'ella idees xorques i innobles que no hi deuen ser, i anirà creixent... creixent, fins arribar el moment en que la bandera que avui es vostra solsament, serà de tot Granollers.

Allavors, vostra petita ensenya simbolitzarà com tantes altres, i per tot arreu, aixís com avui sols ho simbolisa en vostra «Joventut», un poble que es lliure i que ho vol ser, i arreu del mon ont hi haigi qui parli vostra parla, qui pensi amb vostre geni, qui pensi amb la vostra ànima, podreu dir triomfants a son pas:

Descobriuvos, catalans, que vostra ensenya passa.

JOAN CARRERAS.

EL TRIOMF DEL NACIONALISME ES UNIVERSAL

Potser ningú pot preveure els móvils perque es ve sostenint aquesta gran guerra que atemoritza al món, aquesta formidable lluita d'homens que fins ha desordenat la faç de la Naturalesa, convertint els daurats camps i la verdor de les boscuries, ont els aucells glosaven un dolç himne a l'amor, en espectacles d'apocalíptiques visions, en feréstec, cuadros que tenen per marc una immensa fumarada que s'enlaira cap al cel i la sang dels homens que lliscanta per dessobre l'herba dels camps, s'en va a tenyir l'aigua dels rius...

I aquesta gran guerra, en quina l'home sembla haver evolucionat atàvicament, fins a convertir-se en un alan del segle V que adorava com a divinitat a una espasa ¿perqué es ve sostenint i quines son les causes fonamentals del seu desenrotlló? ¿Rivalitats de rassa, potser?, ¿contraposició de creences religioses?, ¿un desmesurat partidisme per els nebulosos sistemes filosòfics d'Alemania o del sensualisme d'en Hobbes o d'en Locke?, ¿el triomf del règim republicà o el sosteniment de les prerrogatives dels governs monárquics? o tal volta fugint de tot sentit ideològic, ¿es tracta de lograr la preponderancia comercial d'un Estat dels que lluiten? ¡quí ho sab!

Més un símptoma ben patent, ben obvi, porta en sí aquesta guerra i aquest es el triomf de les nacionalitats; el deslliurament de tots els pobles que en èpoques llunyanes per transaccions insólites se vegeren condemnats a la opresió i al captiveri, fent-se imperceptibles les característiques étniques de la seva primitiva génesis.

Es superful ressenyar l'immensa evolució que ha sofert l'humanitat tota. ¿Qué en resta de la viciada civilització pagana dels romans, dels grans imperis regits per l'autòcrata voluntat d'un sobirà o dels arcontats d'Atenes protegits per Júpiter? Res queda de lo que hi havia deu segles enrera, a no esser la doctrina de Jesucrist que existirà fins el dia de l'Apocalipsis, car es l'únic bàlsem pera guarir les enfermetats espirituals del home i l'únic camí per arribar a la perfectabilitat humana en totes les concienies. Cada segle l'humanitat ha sofert una transformació feconda i are, en el segle XX, tothom sent ben peremptoria i ben fixe la sensació d'un nou mon, que potser s'està formant entre mig de les nefitiques sentors que despedeix la corrupció dels cossos que cauhen inerts, en les batalles d'aquesta gran guerra.

I en aquest nou mon que s'engendra, hi resplandeix com astre de primera magnitud, el triomf del nacionalisme, la lliberació de totes les nacions oprimides, el rompiment de les ferries cadenes que durant tant temps han entortallat l'ànima dels pobles esclaus. I, qui sab, qui sab si el triomf del ideal nacionalista porta inherent el triomf del socialisme. ¡Oh, els dos bells ideals que son la verdadera plasmació de la santa doctrina de Cristol!...

En els camps de batalla d'aquesta gran guerra hi voleien les banderes dels grans Estats mundials, mes en els secreis de l'avenir, en els llunyans destins de l'humanitat, ens sembla veurhi una munió de colors difusos, amb quins s'habillarà el ropatge de les noves banderes, magnífic i suprem símbol d'una nació.

Si Catalunya no ha aconseguit encare res de lo que son els seus dalers, ço es, el reconeixement de la seva personalitat i l'otorgació d'una autonomia ben ample, ha lograt amb les seves gallardies fer-se respectar i aixís fer un xic més suportable la càrrega de la seva compressió, mes no aixís poden dirho altres nacionalitats sotmeses a un jou ben dolorós.

Per aconseguir el seu deslliurament, actualment son moltes les nacionalitats que impossibilitades de lograr el restaurament dels seus

drets nacionals per medi de la persuació, van a enarbolar llur bandera, fins assolir el màxim de llibertat o sigui l'independència absoluta. Van a venjar-se de les vexacions sofertes durant tants anys d'esclavatge.

Catalunya aspira a un règim autònom i vol conuiuwer dintre una federació de pobles hispànics, mes no per aixó deixa de veurer amb simpatia aquesta creuada de pobles que van en camí de la seva lliberació, car sab lo penós que es viurer condemnat a impositcions agenes i comprén la desnaturalització que poden sofrir les idees de desintegració en un poble oprimit. Si l'Estat opresor intenta occir l'ànima del poble esclau, quan aquest reviscola, els seus dolors s'accentuen i a l'hora de la venjansa el separatisme es fa indispensable.

Un prec ben fervorós deu adressar Catalunya al cel per a que siguin tot lo menys punyents possibles els sofriments d'aquests pobles esclavitzats, que tot ho esperen de la justícia divina, car reconeixen l'inferioritat de medis per a una guerra d'estrategia; un prec ben fervorós deu adressar al cel per a que les banderes d'aquests pobles surtin del seu encongiment hi volein ben vistoses pels aires, anunciant al món l'incipient triomf d'una nova idea. I Catalunya deu fer-ho per esperit de germanor, car el problema nacionalista es un problema essencialment universal.

JOSEP SALA I BADAL.

L'èxit es perillós. Ara més que mai el nostre Nacionalisme ha de ser intransigent. A canvi de la nostra personalitat i de l'autonomia per regir-la, res no acceptariem: ni riquesa, ni cultura, ni l'imperial hegemonia d'una gran federació de pobles. Si empunyem una bandera, cal que sigui la nostra.

J. BOFILL.

LA BANDERA DE LA PATRIA

En una població francesa, amb tot i que els alemanys la ocupaven, fou objecte d'un acte molt patriòtic. Era al matí. De porta en porta la gent anava dien: Eh! Oh! veniu que veureu el clop de la carretera.

I era que a la nit algún minyó, llest i d'empena, havia posat en el cim del arbre més alt del camí la bandera de la patria. Desseguida hi hagué reunida molta gent al peu del arbre, que desde allavors se considerava com un arbre gloriós. La emoció dominava a tothom. Els vells que hi quedaven al poble, silenciosament, se descobrien; i deien a la mainada: Mira, noi, mira la verdadera bandera de la patria.

En quan els alemanys se'n adonaren, vinga preguntar e inquirir per si podien descobrir al culpable. Pero tot el poble ronsejava i no'n pogueren treure l'aigua clara. Oferiren diners los conquistadors per a despenjar aquella ensenya. No lograren sobornar a ningú.

I allá dalt, la bandera de la patria, triomfanta i retadora, se desplejava orgullosa, mentres que'l sol besava amorosament la vivalla de sos colors.

Un oficial alemany doná una ordre. Tres soldats, l'un després del altre s'enfilaren al arbre; cap d'ells conseguí despenjar aquella bandera. Per últim, serraren l'arbre i lograren destruir la ensenya patriòtica.

Passant pel camí—ral s'hi nota un buit; es el buit que hi ha deixat l'arbre gloriós. La gent hi passa sovint i saluda esperançada, perque si's poden destruir els arbres i les banderes, no's logra mai atuir la fé en la resurrecció de la patria tres vegades santa.

Traspl.

J. VIDAL I JUMBERT.

AL CAP DE DIVUIT ANYS

Una vegada amb ocasió d'un escrit publicat en un periódic d'aquesta localitat, va dirse per el Fiscal de l'Audiencia que jo havia llençat un *gargajo* a la bandera espanyola.

La paraula acusatoria del Fiscal, tant poc forense, no expressaba pas la veritat ni tant sols en part a la intenció que jo hagués tingut al escriure ço que motivá el meu processament. Allavors no's podia parlar a Espanya d'altra Patria, ni d'altra bandera que de les espanyoles.

Pero han passat divuit anys i com que l'imperi de la injusticia té sempre un temps limitat, avui, per el poble i les seves més enlairades representacions, pot retrers lliurament i digna, els deguts homenatges a la Bandera Catalana: el fer-ho aixís es considerat per tothom com l'acte més natural i noble de civisme. Ha caigut tot aquell món de la vida privada i pública, que simbolitzava el fiscal escandalitzat del nostre patriotisme.

J. MASPONS I CAMARASA.

VEUS DE LA PATRIA

Fortament malmesos i en greu perill de defalliment se trovaven els ciutadans d'un poble gran, antic, gloriósissim, atuits per opresió extranjera la més tirànica i plena d'ignominia; més no era possible que la gloria d'una Patria gegantina no fos per sempre immaculada. Els més nobles i valents pogueren amb gran fruició escoltar dels llavis d'un heroic patrici paraules plenes de fervent patriotisme:—Preneu, nobles

ciudadans, preneu a mon fill molt estimat per vostre Capdill i Generalíssim de vostres batalles; aplegueu a son costat a tots els qui sentin amor a la Llei santa de nostra Patria, preneu dels estrangers una venjansa digna de sos crims ignominiosos. Aquí vos el dono; escolteulo, respecteulo, estimeulo: es Judas Macabeu.—I el nom del General ompli els cors dels nobles ciudadans i amb son guiatge i fortitut trameteren a la Historia planes formosíssimes de gestes immortals.

Semblantment, germans catalans, nostra amorosa Patria Catalunya parlant als nostres cors, ens proposà un símbol formosíssim, cual contemplació, cual respecte, cual estimació enlairà a nostres heroics patricis fins als cims més eminents de la immortalitat; cual contemplació, cual respecte i cual estimació serà també nostre guiatge, i nostres gestes assolirán l'ideal de fortitut i perfecció que fan l'honor dels pobles dignes del culte de la posteritat. I aqueix símbol mirem-lo bé, respecteulo i aixequemlo amb joia santa al demunt de nostres cors:—¡Salve, formosa, invicta sempre, triomfant sempre, gloriosa Bandera Catalana!

DR. DEMETRI ROSELL, *Pvre.*

Avui que les nostres aspiracions están representades en les altures del govern, cal, més que mai, que'ns manifestem fundament nacionalistes; aixís donarem una major autoritat als homes que han de portar a la realitat el nostre ideal d'autonomia.

La nostra població que ha tingut perfectes nacionalistes, li han mancat apóstols del ideal, car a Granollers no hi té pas la poixança d'altres indrets. Per aixó es d'una singular oportunitat la festa organitzada per la nostra «Joventut», que haurà d'esser el preludi d'altres actes encaminats a remoure el credo nacionalista, i, a Granollers s'imposarà, com s'imposa arreu de la terra catalana.

Aquesta actuació tindria eficacia, encare que fracassés la dels polítics catalans (que no fracassarà), car no pot haver-hi cap govern capaç d'oposar-se a les aspiracions de Catalunya, si tenen aquestes la força d'un plebiscit.

A les joventuts nacionalistes pertoca, principalment, aquesta tasca d'intensa afirmació nacionalista. Avui que tenim bandera, enarbolem-la amb decisió i coratge i ella portará la nostra missió a feliç terme.

FRANCISCO GLANADELL.

LA BANDERA CATALANA

Guaiteu-la que formosa ella's desplega
al oreig de la Patria, Fe i Amor.

Qui al véure-la tan gran son cor no li batega
es xorc de sentiment i de son nom renega;
es que no'n te de cor.

Units a son redós en dies perillosos
ella'ns doná coratge per véncer o morir,
¡Quin bell recer s'hi heu devall sos plecs gloriosos!
¡Servem-la en lloc ben alt que prompte victoriosos
el triomf hem d'assolir!

¡Oh Patria benvolguda!... Tremola ta senyera
que símbol es de força, progrés i sant trevall.
El poble al enlairar-la en ses virtuts espera...
¡Desplegat resplandenta, heroica bandera!
Bell sol que no's pon mail

De ta gloriosa historia les pàgines més belles
escrites son d'un poble de geni independent;
i com tes quatre barres de sang ne son vermelles,
lluïtant per Catalunya, sabrem morir amb elles
tenyint-les novament.

HERMENEGILD CARRERA i MIRÓ.

ENARBOLEM-LA

L'homenatge a la bandera catalana, es un acte d'afirmació nacionalista, es una iniciativa i es un acert.

COMENTARI

¡CATALANS, ES LA NOSTRA BANDERA!

Bandera gloriosa que dones, are, cima a tes esplendents passats de victorioses gestes...

Bandera ufanosa que t'enlaïres magníficament noble per damunt de totes lesombres malévoles que t'espien traidorament...

Bandera aimada i curulla de simbólica puresa, en l'esplet formidable de tes inapreciables tradicions...

Bandera triomfant que ets el volgut embolicall de tots els catalans fidels a la teva emblema fre-turosos de germanor i llegendimes vindicacions...

Bandera nostra, tota nostra integrament, isada amb fervor en el sí de tots els fills de la terra catalana i singularitzada vermellosa i victoriosament en les altures espirituals per a vergonya dels teus enemics i detractors...

Digals-hi tú, penó de nostres ideals superbs, que no ets lliberal ni absolutista; digals-hi tú que que no ets esquerrana ni moderada; digals-hi tú que no ets datista ni romanonista...

Digals-hi ben alt que ets catalana, aimada i aimadora dels catalans.

Fes-los-hi avinent a tots la teva llegendimació salvadora; a cobert de maledicencies i concupiscencies dels polítics convencionals.

Tú, solsament tú, ets per a nosaltres la veritat; tú únicament realitzes en nosaltres l'ideal de la nostra ciutadania; tú, pura i immaculada transformarás la vida irregular de la *vella forma*, en una dolça i formal unió de pobles, sense odís, i sense clivelles atáviques...

Fes-te, bandera gloriosa, resó en el cor d'aquestos inconscients o heterodoxes per a que tornin a tu fervorosos; per a que oblidin de les lluites anteriors, els episodis de perversa intenció i pitjor catalanisme.

I nosaltres, catalans de tots matços, abracem-la, que es nostre orgull i nostra historia; no la menyspreuen que de nostres despits i abandó sagnen més encare les sublimes quatre barres de nostra renovelladora bandera.

EUDALD MASANA.

JOVENTUT, "FOC NOU", BANDERA

Em demaneu unes ratlles per el nombre extraordinari de FOC NOU, i al agafar la ploma per a complaure-vos, tres noms, tres idees brollen de ma pensa: Joventut, FOC NOU, Bandera.

Vosaltres, amics, haveu constituït un grop que l'haveu nomenat «Joventut Nacionalista», haveu fet sortir-nos un periòdic que haveu titulat FOC NOU, i avui aneu a mostrar al públic una Bandera; que com totes, es el símbol de lo que voleu ser davant del poble, es la vostra ensenya, el vostre heràldic escut, i aquesta es la Bandera Catalana.

Vosaltres, avui enlaireu davant de Granollers la Bandera Catalana com a símbol de vostre ideal, com a guió per a vostres lluites; enlaireu-la ben alta, que siga ben vistosa, procureu acoblar a son redós als que verament l'estimin, als catalans de cor. Vos dieu «Joventut Nacionalista», lo que dona a entendre que sou joves, i, per lo tant, ardits, plens d'entusiasme i també d'il·lusions. En vostres lluites, en vostra actuació tingueu sempre els ulls fits a la Bandera; escolteu el seu dolç remoreig quan la suau marinada l'estén i la capdella, la plega i la desplega; els seus pronunciats remors quan la posta tramontana la manté desplegada i bruscament onejanta; escolteu-los sempre els seus remors, que s'hi endevinen cançons d'amor i de patria unes voltes, altres hi sentireu veus d'encoratjament o de queixes per a treballar per l'ideal que simbolitza, per la tasca que al constituir-vos en «Joventut Nacionalista i al fer FOC NOU vos haveu imposada, i que com a bons catalans deveu cumplir.

Sigueu perseverants en ella, no vos deixeu portar per falses orientacions, feu-ne de *foe nou* que prou convé a nostra vila. Sou joves i podeu fer-ho; trevalleu sens descans per el nacionalisme català; vosaltres, la joventut que puja, ha d'esser la que ha de treballar per a prosseguir i veurer finida la tasca començada per els que ja han deixat d'existir, els nostres mestres el doctor Robert, en Prat de la Riba i tants altres que amb má ferma enlairaren la Bandera que avui enlaireu vosaltres. Com ells mantingueu-la pura en vostres mans, que al enlairar-la siga orgullosa de vostres gestes i que sempre el remoreig que fa quan l'oreig la plega i desplega estiga

d'acort amb vostre pensar, i els remors que li fa llensar el vent siguen benediccions i lloances per vostres treballs i sacrificis en bé de la patria.

JAUME SERRA I DACHS.

Granollers, Juny 1918.

PARAULES ENCORATJADORES

El Secretari particular del Ministre de Foment en Josep M.ª Casabó, justifica l'abstenció d'en Cambó de col·laborar en aquest nombre de Foc Nou en el molt treball que te actualment, i de la seva carta, dirigeix al nostre amic i redactor en Francisco Glanadell, en reproduïm els últims paragrafs per tenir especial interès.

«Es satisfactoria la tasca que veniu fent els de la «Joventut» de Granollers. No desmaïe en vostra actuació, perquè convé que trevalleu de ferm en aqueixa vila.

»El desterro del personalisme i del desitj de sobresortir sigui com sigui, es una creuda que ha de portar-se a feliç terme en la vostra població: Després del exemple d'altres que començaren dient-se purs i que han acabat als peus dels anhelants de gloria i figura, no hi restará més que una actuació netament nacionalista, que farà penetrar a tot Granollers, les ensenyances de l'«Escola de la «Lliga», per a que la gent d'aquí aprengui a lluitar per un o altre ideal, sigui el que sigui, pero que mai, ni per res, presti com ha vingut fent fins ara el seu concurs a unes persones determinades, sense que tingui en compte les variacions i canvis de criteri i ideals que aquells puguin tenir.

»I res més... sino desitjar-vos un gran éxit en vostra festa i un més gran prestigi i respecte que coneguim cada dia a Granollers.

»Ton cosí,

JOSÉP M.ª CASABÓ.»

ENLAIREM-LA

Avui la «Joventut Nacionalista» està de festa; festa hermosa la de rendir homenatge a nostra bandera quina ens te d'acompanyar a n'el triomf definitiu de nostres ideals que en temps no llunyans indubtablement tenim que assolir.

Apleguem-nos tots sota 'ls plecs d'aquestes glòries i històriques barres, escrites ja amb lletres d'or a la historia i fent-los-hi honor, trevallem amb braó per la causa de nostra terra, tot fent que en el cor de tots els granollerins, i de una manera especial en els joves, que son els que està demostrat poden fer feina profitosa, hi palpiti en ells la causa nacionalista, que es causa de amor envers nostra mara patria, i que te de redimir a Espanya entera.

Mentres nostra gent trevalle a Madrid amb fe i entusiasme per la prosperitat de tota Espanya, nosaltres amb la mateixa fe i entusiasme, haveu de treballar are més que mai, inculcant a

n'el poble l'esperit de catalanitat i autonomia, al ensemps que havem de saber esperar fins arribar el moment, que jo no dupto que vindrà; mes si aquest moment no arribés, aquest poble que te fam de redimir-se no deu titubeixar en medis i ser intransigent.

Aixequem, doncs, aquesta bandera i enlairem-la en un castell prenyat d'ideals, tot fent que jamai se pugui embrutir en el llot de la política d'odis i personalismes.

Fent-ho aixís, haurem còmplet un deurer de bons ciutadans, i serem dignes de Catalunya.

J. PARERA I SUBIRANA.

RECORT A BÉLGICA

Per defensar les nostres llibertats, amb quatre barres de sanc marcaren la nostra bandera; quatre anys que corra la teva per defensar les teves. Quan a l'hora de la pau recuperis les que te arrepassaren, dona un crit de visca Catalunya, que nosaltres el darem de visca l'immortal Bèlgica.

JOSEP QUINCOGES.

NOSTRE AGRAHIMENT

Per ditxoses poden tenir-se les Corporacions que compten amb socis de la valua de la nostra.

Podem dir que tot just comencem i ja celebrem una festa motivada per l'esplendorositat d'un volgutíssim consoci. El Doctor D. Albert Compte i Camp, enterat dels apremis amb que es trobava la nostra Associació per adquirir una bandera que fes «pendant» amb el vistós lletreiro de nostra balconada, ens en ofereix generosament una, qual delicadesa si per sí sola no mereixés ja el nostre reconeixement més profund, ens hi obligaria la riquesa i el refinat gust de la preuada joia.

Si habitualment ja'm sento orgullós d'ocupar el més alt càrrec d'aquesta «Joventut Nacionalista», quin no te de ser avui el que hom sentirà? Pot sentir-lo també el magnànim donant, per haver estat la seva obra la causa de la festa que avui celebra la nostra Corporació. Festa d'amor, que per a nosaltres marcarà una fita ben assenyalada.

Mercés vos donc, bon amic, en nom de tota la «Joventut», i tingueu present que primer deixarà d'existir aquesta Entitat, que fer traició a la bandera catalana; sabem molt be els deures que'ns imposa el tenir bandera, pero com a cons patriotes suportarem sense fatig totes les creudes que s'ens imposi, amb la seguritat que nostra generosa ensenya ens servirà de cuirassa que'ns resguardarà de les escomeses dels enemics de Catalunya.

J. COMAS I MASUET.

BANDERA CATALANA REDIMEIX A GRANOLLERS

Guaiteu-la, bons amics; ¡i qué ne's de bonical! Al seu entorn, acullims-hi tots, que no n'hi ha pas cap més que'ns digui lo que ella ens diu; perpetueu-vos de lo que representa per a nosaltres, la mai prou venerada bandera catalana, amb la seguretat de que si feu aquest petit examen, com un sol home vos allistareu a les ja nombroses files de nostra joventut; penseu que no hi ha cap més partit politic que enlairi, sense permetre mixtificacions de cap classe, nostra gloriosa ensenya; penseu lo vergonyós que es per tot granollerí que a nostra ben volguda vila encara se segueixi lluitant sols per a enlairar a unes vanitats personals; avui que tot el món trontolla en defensa d'ideals. ¡Fora personalismes! ¡Visca l'ideal! Sí, visca, sigui quin sigui, ja que tot i haver-n'hi d'equivocats, al fi son nobles.

Avui, tant sols tenim dret a creurer en lo que predica la nostra comunió.

Præstem-li tot el nostre concurs. No fem el sort a la seva veu, particularment nosaltres joves, no tenim dret a fer-li semblant buit. Fixeu-vos bé que en la «Joventut Nacionalista» hi caben tots els bons granollerins, ja que no pot pas abandonar a sa patria petita, qui gosa en servir a la gran.

Allisteu-vos a ses fileres els que encara no hi sou; avui es el día assenyalat i no hi ha dubte de que si aixís ho feu, al acollir-vos nostra estimada bandera, extindrà el seu vol per tota la vila com mare genorosa, purificant d'aquesta manera l'asfixiant aire que tot ho corromp.

JACINT TORRENTS.

Mil mercés donem a tots els col·laboradors d'aquest nombre extraordinari de Foc Nou, esperant que no serà aquesta l'única vegada que les nostres planes es veurán honrades amb tant valioses firmes.

Sota la presidencia dels digníssims diputat a Corts i del Provincial senyors D. Joan Lligé i don Félix Fages, a les cinc d'aquesta tarda se celebrarà en nostre hostatge social, una festa que per el seu esperit de catalanitat no hi ha dupte perdurarà per molt temps a la memoria dels que hi assisteixin, en la que hi pendrán part, entre altres, els incansables batalladors de la Joventut Nacionalita, de Barcelona, Srs. Rogent i Barbey.

Una vegada feta l'ofrena per el Sr. Compte, es llegirán poesías adecuades a la festa per els joves Escarmís, Arnau i Josep. Els solistes de l'«Orfeo Granollerí», senyors Solsona i Pineda, cantarán qualques conçonetes acompanyades a piano per el mestre de la benemèrita massa coral D. Martí Llobet.

El quintet «Vilaró» tocará en el curs de la festa varies composicions musicals.

TIP. DE F. CUCURELLA, CORRÓ, 9.—GRANOLLERS.

BAR «LA BOHEMIA»
a càrrec de

Esteve Juliá

Sandwich - Begudes - Menjars a totes hores

SERVEI ESCORAT

LLOC DE REUNIÓ DELS ESPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

TENDA DE COMESTIBLES, TOCINERIA I PESCA SALADA

— DE —

SANTIAGO ALVAREZ

ESPECIALITAT EN LLEGUMS CUITES

Per cada compra s'entregarà al client un tiquet del import de la mateixa, canviant-se per un útil regal al presentar-ne per valor de 25 pessetes.

Sant Roc, 14. — GRANOLLERS

GRAN FABRICA DE GALLETES «IMPERIVM»

DE

LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78

BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESPAÑA

ESPECIALITAT EN «GAUFRETTES» I GALLETA-NEULA «IMPERIAL»

¿HA PROVAT V. L'ANÍS BAGES?

PROVI'L, ES EL MELLOR

FABRICANT: FILL DE R. CÚRA

Fàbrica a Sant Fruitós de Bages

Despetx i magatzems a Manresa

deursal a Vich i a Sabadell

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Pelai, 34, 1.º, 2.º - BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa consisteix en el bon gust en els genres, en el tall perfeccionat i en la confecció acurada

ACADEMIA DE TALL PARISIÉN
SISTEMA LARAUZA

BAIX LA DIRECCIÓ DE LA PROFESSORA

Assumpció Romagueras

CONFECCIÓ EN ROBA BLANCA

Carrer Ricoma, 64. - Granollers

Classes a hores convingudes, dematí, tarde i vespre
ES TALLEN PATRONS

LA CASA TORRENTS

ES LA QUE PAGA A MES PREU TOTA CLASSE DE

LLANES

BRUTES
NETES

Carrer Clavé, 5. - Matalasseria. - GRANOLLERS

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «London County & Westminster & Parr's Bank Ld.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Maig

Operacions de Banca de totes classes.— Negociació y cobro de efectes de comers.— Emissió de checs.— Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etz., etz.

SABO

BARANGÉ

Barcelona, Granollers, Girona

LLUIS SERRA I GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA.—DESCOMpte DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, núms. 79 i 81. - Teléfon 516. - Granollers